

PREFECTUS ALFERUS

Naar aanleiding van de mededeling onder dit hoofdje van mr. Van Campen op blz. 123 van ons Maandblad, moge ik opmerken, dat de prefectus Alferus vereenzelvigd kan worden met de *schout* van deze naam, die in verschillende oorkonden voorkomt. Zo bijvoorbeeld in de oorkonde van bisschop Godebold van 1127, waarin bepaald wordt, dat de vier hoofdmarkten alle in de wijk Stathe gehouden zullen worden evenals in vroeger tijd. De schout Alferus komt in dit stuk onder de getuigen voor als bisschoppelijk dienstman (*ministerialis*) onmiddellijk achter de burggraaf van Utrecht Arnoldus. Evenzo in de getuigenlijst van drie oorkonden van bisschop Andries van 1131.

In een oorkonde voor het kapittel van St. Pieter, ook van 1131, gaat de schout Alfero (i.p.v. Alferus) zelfs vooraf aan de burggraaf. In 1135 heet hij „scultetus Alfridus”. Alferus of Alfero is dus hetzelfde als de nog heden voorkomende naam „Alfred”.¹⁾

Op de fundatiesteen van de Smeetoren wordt kennelijk de „*scultetus*” of *schout Alferus als „prefectus” aangeduid, d.i. als hoofd der burgerij.*

---

¹⁾ Mr. S. Muller Fz., Inleiding tot De Middeleeuwsche Rechtsbronnen der stad Utrecht, blz. 13, meent ten onrechte, dat „*prefectus*” en „*castellanus*” identiek zijn.

A. J. M.

N.B. In het bovenbedoelde stukje moet de eerste regel van het eerste citaat aldus gelezen worden:

Item gegeven Jacob Janss., metzelair, dat hij den herden steen daer den....

Red. O.U.

BOEKAANKONDIGING

J. G. M. Boon en C. B. Wels, *150 jaar Harmelen in vogelvlucht.*

De periode 1813-1963 is uitgangspunt geweest voor het samenstellen van een boekje met grepen uit de geschiedenis van Harmelen. Het begin van deze periode was spannend genoeg. De laatste maanden van 1813 brachten, inzonderheid door de franse terreur in het nabije Woerden, voor Harmelen allerlei perikelen. De geboorteweeën van ons koninkrijk zijn in dit dorp wel opgemerkt.

Dit komt te sterker naar voren wanneer men in het boekje verneemt „hoe genoegelijk het leven der geruste landlieden voortrolde” in de jaren na 1813, ja zelfs tot 1955 toe. Tot dit jaar bleef Harmelen een overwegend agrarisch dorp, „zodat de gemeenteraad niets meer te doen had dan de lopende zaken af te handelen”. De woningbouw en